Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 2002/56/WE

z dnia 13 czerwca 2002 r.

w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków

(Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 60)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji z dnia 28 stycznia 2003 r.	L 25	42	30.1.2003
►**M2**	Dyrektywa Rady 2003/61/WE z dnia 18 czerwca 2003 r.	L 165	23	3.7.2003

▼B

DYREKTYWA RADY 2002/56/WE

z dnia 13 czerwca 2002 r.

w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków ([2]) została wielokrotnie zmieniona w istotny sposób ([3]). Dla jasności i logicznego układu wymieniona dyrektywa wymaga kodyfikacji.

(2) Produkcja ziemniaków zajmuje ważne miejsce w rolnictwie Wspólnoty.

(3) Zadowalające wyniki w uprawie ziemniaków w dużej mierze zależą od stosowania odpowiednich sadzeniaków.

(4) Większa wydajność uprawy ziemniaków we Wspólnocie zostanie osiągnięta, jeśli przy wyborze odmian dopuszczonych do obrotu, Państwa Członkowskie zastosują jednolite i możliwie jak najbardziej rygorystyczne zasady w szczególności w odniesieniu do stanu fitosanitarnego. Wspólny katalog odmian gatunków roślin rolniczych został ustanowiony w dyrektywie Rady 2002/53/WE ([4]).

(5) Istnieje potrzeba wprowadzenia jednolitego systemu kwalifikacji we Wspólnocie w oparciu o doświadczenia zdobyte podczas stosowania takich systemów w Państwach Członkowskich oraz wypracowanych w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej. W kontekście konsolidacji rynku wewnętrznego, wspólnotowy system obejmujący wytwarzanie materiału siewnego z uwzględnieniem obrotu oraz obrotu wewnętrznego we Wspólnocie, nie powinien stwarzać Państwom Członkowskim możliwości stosowania jednostronnych odstępstw od zasad przyjętych w ramach systemu, w sposób, który mógłby utrudnić swobodny przepływ roślin w obrębie Wspólnoty.

(6) Zgodnie z ogólną zasadą, sadzeniaki ziemniaka powinny zostać dopuszczone do sprzedaży jedynie, jeśli zostały urzędowo przebadane i zakwalifikowane jako sadzeniaki elitarne lub sadzeniaki kwalifikowane zgodnie z zasadami kwalifikacji. Wybór terminów ‘sadzeniaki elitarne’ oraz ‘sadzeniaki kwalifikowane’ jest oparty na już istniejącej terminologii międzynarodowej. Powinno się umożliwić, z zastosowaniem szczególnych warunków, wprowadzenie na rynek wyhodowanych sadzeniaków z pokoleń wcześniejszych niż sadzeniaków elitarnych oraz sadzeniaków o parametrach wymaganych.

(7) Państwa Członkowskie mogą podzielić kategorie sadzeniaków na stopnie spełniające różne wymogi. Zapewnienie, by stopnie wspólnotowe i ich wymogi były ustanawiane w drodze przyśpieszonej procedury, wydaje się odpowiednie. Państwom Członkowskim powinno się pozostawić decyzję w kwestii zakresu stosowania przyspieszonej procedury w odniesieniu do ich produkcji.

([1]) Opinia wydana dnia 9 kwietnia 2002 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2320/66; ostatnio zmieniona decyzją Komisji 1999/742/WE (Dz.U. L 297 z 18.11.1999, str. 39).
([3]) Patrz załącznik VI część A.
([4]) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 1.

▼B

(8) W świetle współczesnego postępu w technikach rozmnażania, właściwym jest ustanowienie wspólnotowej procedury ustalania szczegółowych zasad stosowanych do sprzedaży sadzeniaków produkowanych technikami zakładającymi mikrorozmnażanie.

(9) Przepisy wspólnotowe nie powinny mieć zastosowania do sadzeniaków przeznaczonych na wywóz do państw trzecich.

(10) W celu poprawy nie tylko wartości genetycznej i stanu zdrowotnego wspólnotowych sadzeniaków, ale także ich zewnętrznych cech, powinny zostać wprowadzone przepisy w zakresie tolerancji w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad oraz chorób sadzeniaków.

(11) Państwa Członkowskie w zakresie sprzedaży sadzeniaków na swoim terytorium lub jego części mogą uzyskać zgodę na podjęcie bardziej rygorystycznych środków niż przewidziane w załączniku I w odniesieniu do chorób wirusowych, które nie występują w tych regionach lub które wydają się szczególnie szkodliwe dla upraw w tych regionach. Okazało się, że zakres tego przepisu powinien zostać rozszerzony na szkodniki inne niż choroby wirusowe.

(12) W celu zapewnienia tożsamości sadzeniaków ziemniaka należy wprowadzić zasady wspólnotowe dotyczące opakowania, pobierania próbek, plombowania i sprzedaży. W tym celu, etykiety powinny zawierać szczegółowe dane niezbędne zarówno do urzędowej weryfikacji, jak i dla informowania użytkownika oraz powinny jasno pokazywać istotę wspólnotowej kwalifikacji.

(13) Należy określić zasady obrotu sadzeniakami poddanymi obróbce chemicznej, nadającymi się do upraw ekologicznych oraz ochrony genetycznych zasobów roślin w celu zachowania odmiany przez stosowanie na danym terenie odmian zagrożonych erozją genetyczną.

(14) Na pewnych warunkach i bez uszczerbku dla postanowień art. 14 Traktatu, należy przewidzieć dopuszczalne odstępstwa. Państwa Członkowskie korzystające z odstępstw powinny udzielać sobie wzajemnej pomocy administracyjnej w związku z przeprowadzeniem kontroli.

(15) W celu zapewnienia, że zarówno wymogi odnoszące się do jakości sadzeniaków, jak i przepisy mające na celu zapewnienie możliwości identyfikacji (odmiany) są spełniane w trakcie sprzedaży, Państwa Członkowskie muszą wprowadzić przepisy w zakresie stosowania odpowiednich mechanizmów kontrolnych.

(16) Obrót sadzeniakami, które spełniają te wymagania, bez uszczerbku dla postanowień art. 30 Traktatu, nie powinien podlegać żadnym ograniczeniom poza przewidzianymi w przepisach wspólnotowych, z wyjątkiem przypadków, gdy przepisy wspólnotowe przewidują tolerancję w odniesieniu do chorób, szkodników i ich nosicieli.

(17) Powinny zostać wprowadzone przepisy zezwalające na sprzedaż na terytorium Wspólnoty sadzeniaków zebranych w państwach trzecich, pod warunkiem, że dają te same gwarancje, co sadzeniaki urzędowo kwalifikowane we Wspólnocie i spełniające wspólnotowe zasady.

(18) W okresach, w których występują trudności w uzyskaniu zapasów kwalifikowanych sadzeniaków różnych kategorii, sadzeniaki spełniające mniej rygorystyczne wymogi powinny być czasowo dopuszczone do obrotu, a także sadzeniaki należące do odmian niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych lub krajowego katalogu odmian.

(19) W celu zapewnienia, że sadzeniaki kwalifikowane w Państwach Członkowskich spełniają ustanowione wymogi oraz dla umożliwienia przyszłych porównań takich sadzeniaków z sadzeniakami pochodzącymi z państw trzecich, wspólnotowe testy porównawcze powinny zostać ustanowione w Państwach Członkowskich w celu zezwolenia na roczne kontrole *post factum* w odniesieniu

▼B

do różnych kategorii sadzeniaków kwalifikowanych. Powinno się zezwolić Państwom Członkowskim na wprowadzenie zakazu sprzedaży wszystkich lub niektórych odmian sadzeniaków pochodzących z innych Państw Członkowskich, jeśli testy porównawcze wykażą niedostateczne wyniki w ciągu kilku lat.

(20) Pożądane jest zorganizowanie czasowych doświadczeń w celu poszukiwania ulepszonych alternatyw dla niektórych przepisów ustalonych w niniejszej dyrektywie.

(21) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(22) Niniejsza dyrektywa nie może wpłynąć na zobowiązania Państw Członkowskich dotyczące terminów transpozycji dyrektyw wymienionych w załączniku VI, część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do produkcji w celu sprzedaży oraz do sprzedaży sadzeniaków na terytorium Wspólnoty.

Dyrektywa nie ma zastosowania do sadzeniaków przeznaczonych na wywóz do państw trzecich.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej dyrektywy:

a) ‘obrót’ oznacza sprzedaż, przechowywanie z zamiarem sprzedaży, oferowanie na sprzedaż oraz różnego rodzaju rozdysponowanie, dostawę lub przekazanie mające na celu handlowe wykorzystanie przez osoby trzecie, z wynagrodzeniem lub bez.

   Nie jest uważany za sprzedaż handel sadzeniakami nieprzeznaczonymi do handlowego wykorzystania odmiany, jak w przypadku następujących działań:

   — dostarczenie sadzeniaków do urzędowego badania i organom kontrolnym,

   — dostawy sadzeniaków usługodawcom w celu przetworzenia lub pakowania,

   pod warunkiem, że usługodawca nie nabywa tytułu do sadzeniaków dostarczonych w ten sposób.

   Pod pewnymi warunkami dostawa sadzeniaków do usługodawcy w celu produkcji niektórych surowców rolnych przeznaczonych do celów przemysłowych lub rozmnażanie sadzeniaków w tym celu nie jest uznawane za sprzedaż, chyba że usługodawca nie nabywa tytułu do sadzeniaków w ten sposób dostarczonych lub do produktu zbiorów. Dostawca sadzeniaków przekazuje organowi kwalifikującemu kopię odpowiednich części umowy z usługodawcą. Umowa ta zawiera normy i warunki obecnie spełniane przez usługodawcę.

   Warunki stosowania niniejszego przepisu są określane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 ust. 2;

b) termin ‘sadzeniaki elitarne’: oznacza bulwy ziemniaków,

   i) które zostały wyprodukowane zgodnie z przyjętymi praktykami w zakresie zachowania odmiany i zdrowotności;

   ii) które są przeznaczone głównie do produkcji sadzeniaków kwalifikowanych;

   iii) które spełniają minimalne warunki ustanowione w załącznikach I i II dla sadzeniaków elitarnych; oraz

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

iv) które uznano w trakcie urzędowej kontroli za spełniające powyższe minimalne warunki;

c) termin ‘kwalifikowane sadzeniaki’: oznacza bulwy ziemniaków,

i) które zostały wyprodukowane bezpośrednio z sadzeniaków elitarnych lub z sadzeniaków rozmnożenia wcześniejszego niż sadzeniaki elitarne, które uznano w trakcie kontroli urzędowej za spełniające warunki ustanowione dla sadzeniaków elitarnych;

ii) które są przeznaczone głównie do produkcji innej niż produkcja sadzeniaków;

iii) które spełniają minimalne warunki ustanowione w załącznikach I i II dla sadzeniaków kwalifikowanych; oraz

iv) które uznano w trakcie urzędowej kontroli za spełniające powyższe minimalne warunki;

d) termin ‘urzędowe działania’: oznacza działania podjęte

i) przez władze krajowe; lub

ii) przez wszelkie osoby prawne podlegające bądź prawu publicznemu, bądź prawu prywatnemu, działające pod nadzorem państwa; lub

iii) w przypadku działań pomocniczych, które są przedmiotem kontroli Państwa, przez osoby fizyczne odpowiednio w tym celu zaprzysiężone,

pod warunkiem, że osoby wymienione w pkt i) i ii) nie czerpią żadnych osobistych korzyści z tych działań.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że sadzeniaki nie zostaną wprowadzone na rynek, chyba że zostały urzędowo kwalifikowane jak ‘sadzeniaki elitarne’ lub ‘sadzeniaki kwalifikowane’ lub spełniają minimalne warunki ustanowione w załącznikach I i II. Państwa Członkowskie zapewnią, że sadzeniaki, które w trakcie obrotu nie spełnią minimalnych warunków określonych w załączniku II zostaną odsortowane. Bulwy, które nie zostaną odrzucone zostaną wtedy poddane badaniu urzędowemu.

2. Państwa Członkowskie mogą podzielić kategorie sadzeniaków, określone w art. 2 na klasy spełniające różne wymogi.

3. Dla sadzeniaków, które zostały zakwalifikowane poniższe kwestie mogą zostać określone zgodnie z postępowaniem, o którym mowa w art. 25 ust. 2:

— wspólnotowe klasy,

— warunki, które mają zastosowanie do tych klas,

— oznaczenia, które mają zastosowanie do tych klas.

Państwa Członkowskie mogą określić zakres, w jakim będą stosowały wspólnotowe klasy w klasyfikacji ich własnej produkcji.

4. Dla sadzeniaków produkowanych technikami mikrorozmnożenia, które nie spełniają wymagań niniejszej dyrektywy odnośnie do rozmiaru, poniższe kwestie mogą zostać określone zgodnie z postępowaniem, o którym mowa w art. 25 ust. 2:

— odstępstwo od szczególnych przepisów niniejszej dyrektywy,

— warunki, które mają zastosowanie do tych sadzeniaków,

— oznaczenia, które mają zastosowanie do tych sadzeniaków.

Artykuł 4

Nie naruszając art. 3 ust. 1, Państwa Członkowskie określają czy wyhodowane sadzeniaki pokoleń wcześniejszych niż sadzeniaki elitarne mogą zostać wprowadzone na rynek.

▼B

Artykuł 5

Państwa Członkowskie mogą, odnośnie do minimalnych warunków określonych w załącznikach I i II nałożyć ostrzejsze wymogi odnośnie do kwalifikacji sadzeniaków produkowanych na swoim terytorium.

Artykuł 6

1. Nie naruszając art. 3 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą zezwolić producentom ze swojego terytorium na wprowadzanie na rynek:

a) małych ilości sadzeniaków do celów naukowych lub prac selekcyjnych;

b) odpowiednich ilości sadzeniaków dla innych badań lub celów próbnych zakładając, że należą do odmian, dla których w danym Państwie Członkowskim złożono wniosek o wprowadzenie do katalogu.

W przypadku materiału genetycznie modyfikowanego, takie upoważnienie może być przyznane tylko pod warunkiem, że zostały podjęte wszelkie właściwe działania mające na celu zapobieżenie niekorzystnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi oraz na środowisko. Dla oszacowania ryzyka środowiskowego przeprowadzanego w takim przypadku, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/53/WE.

2. Dla celów udzielania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 lit. b), zgodnie z postępowaniem określonym w art. 25 ust. 2 zostaną określone przepisy dotyczące obrotu opakowań oraz ilości i warunki udzielania przez Państwa Członkowskie takiego zezwolenia.

3. Zezwolenie przyznane przed 14 grudnia 1998 r. przez Państwa Członkowskie producentom na swoim terytorium do celów określonych w ust. 1 pozostaje ważne na czas przyjęcia przepisów, o których mowa w ust. 2. W związku z tym, wszystkie takie zezwolenia spełniają warunki określone zgodnie z ust. 2.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie wymagają, by w celu kontroli bulw sadzeniaków wyprodukowanych na ich terytorium pobierano urzędowe próby zgodnie z właściwymi metodami.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie mogą wymagać, by sadzeniaki wyprodukowane na ich terytorium były, z powodów fitosanitarnych, oddzielane podczas produkcji od innych ziemniaków.

2. Wymogi, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować działania mające na celu:

— oddzielenie produkcji sadzeniaków od innych ziemniaków,

— oddzielenie klasyfikowania, przechowywania, transportu i przeładunku sadzeniaków oraz innych ziemniaków.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie zapewniają, że sadzeniaki nie są wprowadzane na rynek, jeśli zostały poddane działaniu inhibitorów kiełkowania.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że sadzeniaki nie mogą być wprowadzane na rynek, chyba że ich minimalna wielkość pozwala im na przejście przez sita o kwadratowych oczkach o wymiarach 25 × 25 mm. W przypadku bulw, które są zbyt duże, by przejść przez sita o kwadratowych oczkach o wymiarach 35 × 35 mm, górne i dolne limity wielkości są wyrażane jako wielokrotność pięciu.

Maksymalna różnica wielkości pomiędzy bulwami w partii jest taka, by różnica pomiędzy rozmiarami kwadratowych oczek dwóch zastosowanych sit nie przekroczyła 25 mm. Niniejsze normy klasyfikacji według wielkości lub wagi mogą ulegać zmianom zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

▼B

2. Partia nie może zawierać wagowo więcej niż 3 % bulw mniejszych od wskazanego rozmiaru lub więcej niż 3 % bulw większych niż maksymalny wskazany rozmiar.

3. Państwa Członkowskie mogą w odniesieniu do sadzeniaków wyprodukowanych na ich terytorium zmniejszyć jeszcze dozwoloną różnicę rozmiarów bulw w partii.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wymagają, by sadzeniaki elitarne i sadzeniaki kwalifikowane były sprzedawane tylko w dostatecznie homogenicznych partiach oraz w zamkniętych opakowaniach lub kontenerach, które muszą być zaplombowane i muszą być zaopatrzone, zgodnie z art. 12 i 13, w pieczęć oraz oznaczenia. Opakowania muszą być nowe, a kontener musi być czysty.

2. Państwa Członkowskie mogą, w celu sprzedaży małych ilości konsumentowi finalnemu, wprowadzić wyłączenie ze stosowania przepisów ust. 1 w odniesieniu do pakowania, plombowania i oznaczania.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie wymagają, by opakowania i kontenery dla sadzeniaków elitarnych i sadzeniaków kwalifikowanych były plombowane urzędowo lub pod nadzorem urzędowym w taki sposób, by nie można było ich otworzyć bez uszkodzenia systemu plombującego lub pozostawienia śladu próby uszkodzenia etykiety urzędowej, o której mowa w art. 13 ust. 1, bądź opakowania.

W celu zapewnienia zamknięcia system plombujący obejmuje przynajmniej urzędową etykietę lub przytwierdzoną urzędową plombę.

Środki, o których mowa powyżej w akapicie drugim nie są konieczne w przypadku gdy zastosowano system plombujący jednorazowego użytku.

Zgodnie z procedurą wymienioną w art. 25 ust. 2 może zostać ustalone czy dany system plombujący spełnia przepisy niniejszego ustępu.

2. Opakowania i kontenery, które zostały urzędowo zaplombowane, nie mogą być ponownie plombowane, bez względu na to czy ma to miejsce raz czy więcej razy, chyba że odbywa się to urzędowo lub pod nadzorem urzędowym. Jeśli opakowania są ponownie plombowanie, na etykiecie, wymaganej na podstawie art. 13 ust. 1, podaje się informację o ponownym zaplombowaniu, ostatniej dacie zaplombowania oraz organie odpowiedzialnym za plombowanie.

3. Państwa Członkowskie mogą ustanowić wyjątki od stosowania ust. 1 w odniesieniu do małych opakowań zaplombowanych na ich terytorium. Warunki odnoszące się do tych wyjątków mogą być określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie wymagają, by opakowania i kontenery sadzeniaków elitarnych oraz sadzeniaków kwalifikowanych:

a) były opatrzone na zewnątrz etykietą urzędową, która nie była wcześniej używana i która spełnia warunki ustanowione w załącznik III a ich dane szczegółowe były podane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty. Kolor etykiety jest biały dla sadzeniaków elitarnych i niebieski dla sadzeniaków kwalifikowanych. Jeśli stosuje się etykietę z otworem na sznurek, jej zamocowanie we wszystkich przypadkach jest zabezpieczone urzędową pieczęcią. Dopuszcza się zastosowanie urzędowych samoprzylepnych etykiet. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2, nieścieralny nadruk na opakowaniu, danych wymaganych zgodnie ze wzorem etykiety może zostać dopuszczony pod nadzorem urzędowym;

▼B

b) zawierają dokument urzędowy w tym samym kolorze co etykieta, który podaje przynajmniej dane zamieszczone na etykiecie wymagane zgodnie z załącznikiem III część A ust. 3, 4 i 6. Dokument ten jest sporządzany w taki sposób, by nie można go było pomylić z etykietą urzędową, o której mowa w lit. a).

Dokument ten nie jest wymagany, jeśli dane szczegółowe są nadrukowane w sposób nieścieralny na opakowaniu, lub jeśli stosuje się, zgodnie z przepisami lit. a), etykietę samoprzylepną lub etykietę z materiału odpornego na zniszczenie.

2. Państwa Członkowskie mogą ustanowić odstępstwa od stosowania ust. 1 w przypadku małych opakowań plombowanych na ich terytorium. Warunki związane ze stosowaniem tych odstępstw mogą być określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 14

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2, w przypadkach innych niż przewidziane w niniejszej dyrektywie, może zostać ustalone, by opakowania lub kontenery sadzeniaków elitarnych lub sadzeniaków kwalifikowanych były opatrzone etykietą dostawcy (może to być zarówno inna etykieta niż etykieta urzędowa, jak i może przybrać formę informacji dostawcy nadrukowanej na opakowaniu lub kontenerze). Dane szczegółowe, które mają być umieszczane na takich etykietach są również ustalane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 15

W przypadku sadzeniaków odmiany, która została genetycznie zmodyfikowana, wszelka etykieta lub dokument, urzędowy lub inny, który jest dołączony lub towarzyszy partii sadzeniaków, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, zawiera informację, że odmiana została zmodyfikowana genetycznie.

Artykuł 16

Państwa Członkowskie wymagają, by wszelkie zabiegi chemiczne przeprowadzane na sadzeniakach elitarnych lub sadzeniakach kwalifikowanych były odnotowywane bądź na etykiecie urzędowej, bądź na etykiecie dostawcy oraz na opakowaniu lub wewnątrz niego lub na kontenerze.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie zapewniają, by sadzeniaki, które są wprowadzane na rynek zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, bez względu na to czy chodzi o przepisy obowiązkowe czy fakultatywne, nie były przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń w odniesieniu do ich cech, wymogów badawczych, sprzedaży i plombowania innych niż ustanowione w niniejszej lub innej dyrektywie.

2. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2, może w zakresie sprzedaży sadzeniaków, na całym lub części terytorium jednego lub więcej Państw Członkowskich, zezwolić na zastosowanie bardziej rygorystycznych środków niż przewidziane w załącznikach I i II w odniesieniu do szkodników, które nie występują w tych regionach. W przypadku zbliżającego się zagrożenia wprowadzeniem lub rozprzestrzenieniem się szkodników oraz do czasu wydania przez Komisję ostatecznego orzeczenia w tej sprawie, działania takie mogą być podjęte przez dane Państwo Członkowskie natychmiast po złożeniu przez nie wniosku.

Artykuł 18

Warunki, na jakich wyhodowane sadzeniaki pokoleń wcześniejszych niż sadzeniaki elitarne mogą być wprowadzane na rynek zgodnie z art. 4 ustala się następująco:

a) muszą być wyprodukowane zgodnie z przyjętymi praktykami zachowywania odmiany i zdrowotności;

▼B

b) muszą być przeznaczone głównie do produkcji sadzeniaków elitarnych;

c) muszą spełniać warunki minimalne ustalane dla sadzeniaków elitarnych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2;

d) wykazano w trakcie kontroli urzędowej, że spełniają minimalne warunki, o których mowa w lit. c);

e) muszą zostać umieszczone w opakowaniach lub kontenerach zgodnie z niniejszą dyrektywą; oraz

f) opakowania lub kontenery muszą być opatrzone etykietą urzędową zawierającą przynajmniej następujące dane szczegółowe:

— jednostkę certyfikującą i Państwo Członkowskie lub ich odpowiednie skróty,

— numer identyfikacyjny producenta lub numer referencyjny partii,

— miesiąc i rok plombowania,

— nazwy botaniczne gatunków, podane przynajmniej po łacinie, które mogą być zamieszczone w formie skróconej oraz bez nazwisk autorów, lub nazwa pospolita lub obie,

— odmianę podaną przynajmniej po łacinie,

— opis ‘wstępnych sadzeniaków elitarnych’.

Etykieta jest biała z poprzecznym fioletowym paskiem.

Artykuł 19

Do celów poszukiwania ulepszonych alternatyw dla niektórych przepisów niniejszej dyrektywy, innych niż przepisy odnoszące się do zdrowotności roślin można zadecydować, pod pewnymi warunkami, o przeprowadzeniu czasowych doświadczeń na poziomie wspólnotowym zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 25 ust. 2.

W ramach tych doświadczeń Państwa Członkowskie mogą być zwolnione z niektórych obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Zakres zwolnienia jest określany w odniesieniu do przepisów, których dotyczy. Okres trwania doświadczenia nie może przekroczyć siedmiu lat.

▼M2

Artykuł 20

1. Wspólnotowe badania porównawcze i próby przeprowadza się we Wspólnocie dla kontroli granicznej próbek sadzeniaków ziemniaka wprowadzanych do obrotu zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, niezależnie od tego, czy są one obowiązujące czy uznaniowe, oraz podczas pobierania próbek. Testy porównawcze i próby mogą obejmować, co następuje:

— sadzeniaki ziemniaka zbierane w państwach trzecich,

— sadzeniaki ziemniaka nadające się dla rolnictwa ekologicznego,

— sadzeniaki ziemniaka wprowadzane do obrotu w związku z ochroną na miejscu oraz trwałego użycia genetycznych zasobów roślinnych.

2. Powyższe badania porównawcze i próby stosuje się w celu zharmonizowania technicznych metod certyfikacji oraz w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki, którym muszą odpowiadać sadzeniaki.

3. Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2, podejmuje niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania badań. Komisja powiadamia komitet określony w art. 25 ust. 1 o technicznych uzgodnieniach dotyczących przeprowadzania badań i prób i ich wynikach. W przypadku wystąpienia problemów ze zdrowiem roślin, Komisja powiadamia Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin.

4. Wspólnota może wnieść wkład finansowy dla przeprowadzania badań i prób przewidzianych w ust. 1 i 2.

Wkład finansowy nie przekracza rocznych środków wyznaczonych przez organy budżetowe.

▼M2

5. Badania i próby, na które można przeznaczyć wkład finansowy Wspólnoty, oraz szczegółowe zasady dostarczania wkładu finansowego ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 ust. 2.

6. Badania i prób przewidziane w ust. 1 i 2 mogą być przeprowadzone jedynie przez organy państwowe lub osoby prawne działające w imieniu państwa.

7. Zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2, Komisja może zakazać obrotu całości lub części zbioru sadzeniaków ziemniaka z danego obszaru w granicach Wspólnoty, jeśli wielkość kolejnego pokolenia z urzędowo pobranych próbek elitarnych sadzeniaków ziemniaka lub kwalifikowanych sadzeniaków ziemniaka zebranych na tym obszarze i uprawianych na jednym lub kilku polach doświadczalnych Wspólnoty przez trzy kolejne lata, nie spełni minimalnych warunków ustanowionych w pkt 1 lit. c) załącznika I, pkt 2 lit. c), pkt 3 i 4.

8. Komisja wycofa środki zastosowane na mocy ust. 7 po stwierdzeniu, że elitarne sadzeniaki ziemniaka oraz kwalifikowane sadzeniaki ziemniaka zebrane z danego obszaru w granicach Wspólnoty spełnią w przyszłości minimalne warunki określone w ust. 7.

▼B

Artykuł 21

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala czy sadzeniaki zebrane w państwie trzecim i dostarczające te same gwarancje w odniesieniu do cech i przyjętych rozwiązań odnośnie do kontroli, mającej na celu zapewnienie tożsamości, rozwiązań w zakresie sprzedaży i kontroli, odpowiadają pod tymi względami sadzeniakom elitarnym lub kwalifikowanym, zebranym na terenie Wspólnoty i spełniającym przepisy niniejszej dyrektywy.

2. Do czasu podjęcia przez Radę decyzji zgodnie z ust. 1 Państwa Członkowskie mogą same podejmować takie decyzje. Prawo to wygasa z dniem 1 lipca 1975 r.

3. Państwa Członkowskie mogą niniejszym przedłużyć do ►M1 31 marca 2005 r. ◄ okres ważności decyzji podejmowanych zgodnie z ust. 2. Rozumie się, że te decyzje mogą być wyłącznie podejmowane zgodnie z obowiązkiem Państwa Członkowskiego w ramach wspólnych zasad w sprawie zdrowotności roślin ustanowionych dyrektywą Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko wprowadzeniu na teren Wspólnoty szkodników roślin lub produktów roślinnych oraz przeciwko ich rozprzestrzenieniu na terenie Wspólnoty ([1]).

Okres określony w pierwszym akapicie może być przedłużony w odniesieniu do państw trzecich zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 ust. 2, w przypadku gdy dostępne informacje nie pozwalają na wprowadzenie ustaleń zgodnie z ust. 1 oraz na taki okres czasu, w jakim informacje te nie pozwalają na podjęcie takich ustaleń.

4. Ustęp 1 i 2 mają również zastosowanie w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich od daty ich przystąpienia do daty, kiedy to mają one wprowadzić w życie ustawy, rozporządzenia lub przepisy administracyjne niezbędne do wypełnienia niniejszej dyrektywy.

Artykuł 22

1. W celu zniesienia wszelkich czasowych utrudnień w ogólnej dostawie sadzeniaków elitarnych lub kwalifikowanych, które wystąpiłyby we Wspólnocie i nie mogłyby być w żaden inny sposób rozwiązane, można zadecydować zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2, że Państwa Członkowskie zezwalają na określony okres czasu na sprzedaż na terenie Wspólnoty ilości niezbędnych do rozwiązania trudności z dostawą sadzeniaków kategorii objętej mniej rygorystycznymi

([1]) Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/28/WE (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 23).

▼B

wymogami lub sadzeniaków odmian niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych lub do krajowego katalogu odmian Państw Członkowskich.

2. W odniesieniu do kategorii sadzeniaków danej odmiany, urzędową etykietą jest etykieta przewidziana dla odpowiadającej jej kategorii; w odniesieniu do sadzeniaków odmian niewłączonych do powyższych katalogów etykieta urzędowa jest koloru brązowego. Etykieta we wszystkich takich przypadkach zawiera informację, że sadzeniaki, o których mowa, należą do kategorii spełniającej mniej rygorystyczne wymogi.

3. Zasady stosowania ust. 1 mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 23

1. Państwa Członkowskie zapewniają przeprowadzanie kontroli urzędowych w odniesieniu do sprzedaży sadzeniaków, przynajmniej w sposób losowy, w celu sprawdzenia zgodności z wymogami i warunkami niniejszej dyrektywy.

2. Bez naruszenia swobody przepływu sadzeniaków na terenie Wspólnoty, Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, że w trakcie sprzedaży ilości przekraczających dwa kilogramy sadzeniaków przywożonych z państw trzecich, są im przekazywane następujące dane szczegółowe:

a) gatunek;

b) odmiana;

c) kategoria;

d) kraj produkcji i organ kontrolujący;

e) kraj wysyłki;

f) importer;

g) ilość sadzeniaków ziemniaków.

Sposób, w jaki te dane szczegółowe muszą być przedstawione może zostać określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 ust. 2.

Artykuł 24

Zmiany wnoszone do treści załączników w świetle rozwoju naukowego lub technicznego są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 25

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. nasion i materiału rozmnożeniowego w rolnictwie, ogrodnictwie i leśnictwie, ustanowiony w art. 1 decyzji Rady 66/399/EWG ([1]).

2. W przypadku, gdy czynione jest odwołanie do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE jest ustalany na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwala swój regulamin.

Artykuł 26

Jeśli nie ustalono inaczej w załącznikach I i II w odniesieniu do tolerancji dla chorób, szkodników i ich wektorów, niniejsza dyrektywa, bez wpływu na przepisy prawa krajowego, jest uzasadniona z przyczyn ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt i roślin lub ochrony własności przemysłowej lub handlowej.

([1]) Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2289/66.

▼B

Artykuł 27

1. Szczególne warunki mogą być ustanowione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2, w celu uwzględnienia rozwoju w obszarach:

a) warunków, na jakich sadzeniaki poddawane zabiegom chemicznym mogą być wprowadzane do sprzedaży;

b) warunków, na jakich sadzeniaki mogą być sprzedawane w odniesieniu do przechowywania na miejscu oraz właściwego wykorzystania genetycznych zasobów roślin, które są powiązane ze szczególnym naturalnym lub półnaturalnym środowiskiem i są zagrożone erozją genetyczną;

c) warunków, na jakich sadzeniaki właściwe do produkcji organicznej mogą być sprzedawane.

2. Szczególne warunki określone w ust. 1 lit. b) zawierają następujące kwestie:

a) pochodzenie sadzeniaków tych gatunków jest znane i zakwalifikowane przez właściwy organ w każdym Państwie Członkowskim dla sprzedaży na określonych obszarach;

b) odpowiednie ograniczenia ilościowe.

Artykuł 28

Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjmowanych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 29

Dyrektywa 66/403/EWG, zmieniona aktami określonymi w załączniku IV część A, traci moc, bez wpływu na zobowiązania Państw Członkowskich w odniesieniu do terminu transpozycji powyższych aktów określonych w załączniku IV część B.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy są rozumiane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku V.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 31

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

MINIMALNE WARUNKI, KTÓRE MUSZĄ BYĆ SPEŁNIONE PRZEZ SADZENIAKI

1. Sadzeniaki elitarne spełniają następujące warunki:
   a) w trakcie urzędowej kontroli uprawianych roślin, stwierdzona liczba roślin porażonych czarną nóżką nie może przekroczyć 2 %;
   b) w bezpośrednim potomstwie, liczba roślin niezgodnych z odmianą nie może przekroczyć 0,25 %, a liczba roślin należących do innej odmiany nie może przekroczyć 0,1 %;
   c) w bezpośrednim potomstwie, liczba roślin wykazujących oznaki łagodnej lub ostrej infekcji wirusowej nie może przekroczyć 4 %.
2. Sadzeniaki kwalifikowane spełniają następujące warunki:
   a) w trakcie urzędowej kontroli uprawianych roślin, stwierdzona liczba roślin porażonych czarną nóżką, nie może przekroczyć 4 %;
   b) w bezpośrednim potomstwie, liczba roślin nie zgodnych z odmianą nie może przekroczyć 0,5 % a liczba roślin należących do innej odmiany nie może przekroczyć 0,2 %;
   c) w bezpośrednim potomstwie, liczba roślin wykazujących oznaki łagodnej lub ostrej infekcji wirusowej nie może przekroczyć 10 %. Łagodna forma mozaiki powodująca jedynie przebarwienie, a nie deformację liści, nie jest brana pod uwagę.
3. W ocenie potomstwa odmiany zaatakowanej chroniczną chorobą wirusową, łagodne objawy spowodowane danym wirusem nie są brane pod uwagę.
4. Zakres tolerancji dla pozycji z ust. 1 lit. c), ust. 2 lit. c) i ust. 3 ma zastosowanie jedynie w przypadku gdy choroby wirusowe są wywołane wirusami często występującymi w Europie.
5. Podłoże do produkcji nie może być zakażone przez *Heterodera rostochiensis* Woll.
6. Uprawa musi być wolna od:
   a) *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.,
   b) *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. i Kotth.) Skapt. i Burkh.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNE WARUNKI JAKOŚCIOWE ODNOŚNIE DO PARTII SADZENIAKÓW

A. Zakres tolerancji dla następujących zanieczyszczeń, wad i chorób dozwolonych dla sadzeniaków:

1. obecność ziemi i substancji obcych;	2 % wagowo
2. sucha lub mokra zgnilizna, za wyjątkiem zgnilizny wywołanej przez *Synchytrium endobioticum*, *Corynebacterium sepedonicum* lub *Pseudomonas solanacearum*;	1 % wagowo
3. wady zewnętrzne, np. bulwy uszkodzone lub o wadliwym kształcie;	3 % wagowo
4. parch zwykły: bulwy zarażone na więcej niż jednej trzeciej ich powierzchni.	5 % wagowo
Łączna tolerancja dla pozycji 2–4.	6 % wagowo

B. Sadzeniaki są wolne od: *Heterodera rostochiensis*, *Synchytrium endobioticum*, *Corynebacterium sepedonicum* i *Pseudomonas solanacearum*.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

ETYKIETA

A. *Wymagane informacje*

1. ‘Zasady i normy WE’
2. Jednostka certyfikująca i Państwo Członkowskie lub ich skróty
3. Numer identyfikacyjny producenta lub numer referencyjny partii
4. Miesiąc i rok plombowania
5. Odmiana podana przynajmniej po łacinie
6. Kraj produkcji
7. Kategoria i, jeśli pożądane, klasa
8. Rozmiar
9. Zadeklarowana waga netto

B. *Minimalne rozmiary*

110 mm × 67 mm

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

CZĘŚĆ A

UCHYLONE DYREKTYWY ORAZ ICH KOLEJNE ZMIANY

(określonych w art. 29)

dyrektywa 66/403/EWG (Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2320/66)	
dyrektywa Rady 69/62/EWG (Dz.U. L 48 z 26.2.1969, str. 7)	
dyrektywa Rady 71/162/EWG (Dz.U. L 87 z 17.4.1971, str. 24)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 72/274/EWG (Dz.U. L 171 z 29.7.1972, str. 37)	wyłącznie odnośnie do odwołań do przepisów dyrektywy 66/403/EWG w art. 1 i 2
dyrektywa Rady 72/418/EWG (Dz.U. L 287 z 26.12.1972, str. 22)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 73/438/EWG (Dz.U. L 356 z 27.12.1973, str. 79)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 75/444/EWG (Dz.U. L 196 z 26.7.1975, str. 6)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 76/307/EWG (Dz.U. L 72 z 18.3.1976, str. 16)	wyłącznie art. 1
dyrektywa Rady 77/648/EWG (Dz.U. L 261 z 14.10.1977, str. 21)	
dyrektywa Rady 78/692/EWG (Dz.U. L 236 z 26.8.1978, str. 13)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 78/816/EWG (Dz.U. L 281 z 6.10.1978, str. 18)	
dyrektywa Rady 79/967/EWG (Dz.U. L 293 z 20.11.1979, str. 16)	wyłącznie art. 1
dyrektywa Rady 80/52/EWG (Dz.U. L 18 z 24.1.1980, str. 29)	
dyrektywa Rady 81/561/EWG (Dz.U. L 203 z 23.7.1981, str. 52)	wyłącznie art. 2
dyrektywa Rady 84/218/EWG (Dz.U. L 104 z 17.4.1985, str. 19)	
dyrektywa Rady 86/215/EWG (Dz.U. L 152 z 6.6.1986, str. 46)	
dyrektywa Rady 87/374/EWG (Dz.U. L 197 z 18.7.1987, str. 36)	
dyrektywa Rady 88/332/EWG (Dz.U. L 151 z 17.6.1988, str. 82)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 88/359/EWG (Dz.U. L 174 z 6.7.1988, str. 51)	
dyrektywa Rady 88/380/EWG (Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 31)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 89/366/EWG (Dz.U. L 159 z 10.6.1989, str. 59)	
dyrektywa Rady 90/404/EWG (Dz.U. L 208 z 7.8.1990, str. 30)	
dyrektywa Rady 90/654/EWG (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 48)	wyłącznie odnośnie do odwołań do przepisów dyrektywy 66/403/EWG w art. 2 i części I pkt 4 załączniku II
dyrektywa Komisji 91/127/EWG (Dz.U. L 60 z 7.3.1991, str. 18)	
dyrektywa Komisji 92/17/EWG (Dz.U. L 82 z 27.3.1992, str. 69)	
dyrektywa Komisji 93/3/EWG (Dz.U. L 54 z 5.3.1993, str. 21)	
dyrektywa Komisji 93/108/EWG (Dz.U. L 319 z 21.12.1993, str. 39)	
decyzja Komisji 96/16/WE (Dz.U. L 6 z 9.1.1996, str. 19)	
dyrektywa Rady 96/72/WE (Dz.U. L 304 z 27.11.1996, str. 10)	wyłącznie art. 1 ust. 4
decyzja Komisji 97/90/WE (Dz.U. L 27 z 30.1.1997, str. 49)	
decyzja Komisji 98/111/WE (Dz.U. L 28 z 4.2.1998, str. 42)	
dyrektywa Rady 98/95/WE (Dz.U. L 25 z 1.2.1999, str. 1)	wyłącznie art. 4
dyrektywa Rady 98/96/WE (Dz.U. L 25 z 1.2.1999, str. 27)	wyłącznie art. 4
decyzja Komisji 1999/49/WE (Dz.U. L 16 z 21.1.1999, str. 30)	
decyzja Komisji 1999/742/WE (Dz.U. L 297 z 18.11.1999, str. 39)	

▼B

CZĘŚĆ B

TERMINY TRANSPOZYCJI DO PRAWA KRAJOWEGO

(o których mowa w art. 29)

Dyrektywa	Terminy transpozycji
66/403/EWG	1 lipca 1968 r. (art. 13 ust. 1)
	1 lipca 1969 r. (inne przepisy) (1) (2) (3)
69/62/EWG	1 lipca 1969 r. (1)
71/162/EWG	1 lipca 1970 r. (art. 4 ust. 3)
	1 lipca 1972 r. (art. 4 ust. 1) (1)
	1 lipca 1971 r. (inne przepisy)
72/274/EWG	1 lipca 1972 r. (art. 1)
	1 stycznia 1973 r. (art. 2)
72/418/EWG	1 lipca 1973 r.
73/438/EWG	1 lipca 1973 r. (art. 4 ust. 1)
	1 stycznia 1974 r. (art. 4 ust.2)
75/444/EWG	1 lipca 1977 r.
76/307/EWG	1 lipca 1975 r.
77/648/EWG	1 stycznia 1977 r.
78/692/EWG	1 lipca 1977 r. (art. 4)
	1 lipca 1979 r. (inne przepisy)
78/816/EWG	1 lipca 1978 r.
79/967/EWG	1 stycznia 1980 r.
80/52/EWG	1 lipca 1979 r.
81/561/EWG	
84/218/EWG	
86/215/EWG	
87/374/EWG	
88/332/EWG	
88/359/EWG	
88/380/EWG	1 lipca 1990 r.
89/366/EWG	
90/404/EWG	
90/654/EWG	
91/127/EWG	
92/17/EWG	
93/3/EWG	28 lutego 1993 r.
93/108/WE	1 grudnia 1993 r.
96/72/WE	1 lipca 1997 r. (4)
98/95/WE	1 lutego 2000 r. (sprostowanie Dz.U. L 126 z 20.5.1999, str. 23)
98/96/WE	1 lutego 2000 r.

(1) Dla Danii, Irlandii, Zjednoczonego Królestwa, dnia 1 lipca 1973 r. dla art. 13 ust. 1, dnia 1 lipca 1974 r. dla innych przepisów dotyczących sadzeniaków elitarnych oraz dnia 1 lipca 1976 r. dla innych przepisów.

(2) Dnia 1 stycznia 1986 r. dla Grecji, dnia 1 marca 1986 r. dla Hiszpanii oraz dnia 1 stycznia 1991 r. dla Portugalii

(3) Dnia 1 stycznia 1995 r. dla Austrii, Finlandii i Szwecji.
Jednakże:
— Zezwala się Szwecji na zachowanie 40 % limitu tolerancji wagowej bulw zarażonych na więcej niż jednej dziesiątej powierzchni parchem zwykłym w odniesieniu od obrotu sadzeniakami najpóźniej do dnia 31 grudnia 1996 r. Limit ten stosuje się wyłącznie do sadzeniaków produkowanych na obszarach Szwecji, na których wystąpiły szczególne problemy z parchem zwykłym. Takie sadzeniaki nie będą wprowadzane na terytorium innych Państw Członkowskich,
— Szwecja dostosuje swoje ustawodawstwo w tym zakresie w celu zgodności z przepisami odpowiedniej części załącznika II dyrektywy przed upływem powyższego terminu,
— Szwecja zastosuje od daty przystąpienia te przepisy dyrektywy, które zapewniają dostęp do materiału spełniającego warunki niniejszej dyrektywy w zakresie obrotu na swoim terytorium.

(4) Pozostałe zapasy etykiet zawierające skrót ‘EWG’ mogą być stosowane do dnia 31 grudnia 2001 r.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 66/403/EWG	Niniejsza dyrektywa
artykuł1	akapit pierwszy art. 1,
artykuł 17	akapit drugi art. 1,
artykuł 1 lit. a)	artykuł 2 lit. a
artykuł 2 ust. 1 lit. A pkt a)	artykuł 2 lit. b pkt i)
artykuł 2 ust. 1 lit. A pkt b)	artykuł 2 lit. b pkt ii)
artykuł 2 ust. 1 lit. A pkt c)	artykuł 2 lit. b pkt iii)
artykuł 2 ust. 1 lit. A pkt d)	artykuł 2 lit. b pkt iv)
artykuł 2 ust. 1 lit. B pkt a)	artykuł 2 lit. c pkt i)
artykuł 2 ust. 1 lit. B pkt b)	artykuł 2 lit. c pkt ii)
artykuł 2 ust. 1 lit. B pkt c)	artykuł 2 lit. c pkt iii)
artykuł 2 ust. 1 lit. B pkt d)	artykuł 2 lit. c pkt iv)
artykuł 2 ust. 1 lit. C pkt a)	artykuł 2 lit. d pkt i)
artykuł 2 ust. 1 lit. C pkt b)	artykuł 2 lit. d pkt ii)
artykuł 2 ust. 1 lit. C pkt c)	artykuł 2 lit. d pkt iii)
artykuł 2 ust. 2	–
artykuł 3 ust. 1	artykuł 3 ust. 1
artykuł 3 ust. 2 lit. A	artykuł 3 ust. 2
artykuł 3 ust. 2 lit. B	–
artykuł 3 ust. 3	artykuł 3 ust. 3
artykuł 3 ust. 4	artykuł 3 ust. 4
artykuł 3 lit. a)	artykuł 4
artykuł 4	artykuł 5
artykuł 4 lit. a)	artykuł 6
artykuł 5	artykuł 7
artykuł 5 lit. a)	artykuł 8
artykuł 6	artykuł 9
artykuł 7 ust. 1	artykuł 10 ust. 1
artykuł 7 ust. 2	artykuł 10 ust. 2
artykuł 7 ust. 3	artykuł 10 ust. 3
artykuł 7 ust. 4	–
artykuł 8	artykuł 11
artykuł 9	artykuł 12
artykuł 10	artykuł 13
artykuł 11	artykuł 14
artykuł 11 lit. a)	artykuł 15
artykuł 12	artykuł 16
artykuł 13	artykuł 17
artykuł 13 lit. a)	artykuł 18
artykuł 13 lit. b)	artykuł 19
artykuł 14	artykuł 20
artykuł 15 ust. 1	artykuł 21 ust. 1
artykuł 15 ust. 2	artykuł 21 ust. 2
artykuł 15 ust. 2 lit. a)	artykuł 21 ust. 3
artykuł 15 ust. 3	artykuł 21 ust. 4
artykuł 16	artykuł 22
artykuł 18	artykuł 23
artykuł 19a)	artykuł 24
artykuł 19	artykuł 25

▼B

Dyrektywa 66/403/EWG	Niniejsza dyrektywa
artykuł 20	artykuł 26
artykuł 20 lit. a) pkt l	artykuł 27 ust. 1
artykuł 20 lit. a) pkt L ppkt i)	artykuł 27 ust. 2 lit. a)
artykuł 20 lit. a) pkt L ppkt ii)	artykuł 27 ust. 2 lit. b)
artykuł 21	–
–	artykuł 28 ([1])
–	artykuł 29
–	artykuł 30
–	artykuł 31
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III, część A ust. l	załącznik III, część A ust. l
załącznik III, część A ust. 2	załącznik III, część A ust. 2
załącznik III, część A ust. 3	załącznik III, część A ust. 3
załącznik III, część A ust. 3 lit. a)	załącznik III, część A ust. 4
załącznik III, część A ust. 4	załącznik III, część A ust. 5
załącznik III, część A ust. 5	załącznik III, część A ust. 6
załącznik III, część A ust. 6	załącznik III, część A ust. 7
załącznik III, część A ust. 7	załącznik III, część A ust. 8
załącznik III, część A ust. 8	załącznik III, część A ust. 9
załącznik III, część B	załącznik III, część B
–	załącznik IV
–	załącznik V

([1]) 98/95/WE art. 9 ust. 2 i 98/96/WE art. 8 ust. 2